

SCÉNÁŘ
PŘÍBĚH JOSEFA BUKÁČKA

Zní staré vzpomínky a člověk jim neodolá...

Pan Josef Bukáček se narodil 18. února roku 1932 na Českomoravské vysočině, v malé obci Zubří ležící 3 km od Nového Města na Moravě. Jeho rodinu tvořila maminka Josefa, tatínek Josef Bukáček, dědeček a nemocný strýček.

V roce 36, bylo to prosím koncem července, vím to proto, že byl senoseč a můj tatínek měl dovolenou, a přišla velikánská bouře. Všichni jsme se seskupili v kuchyni a akorát dědeček venku zavíral proště dveře, zajišťoval to proti tem bouře a přišel do kuchyně a tatínek mu říká: „Táto, sedněte si, já puđu do pokoje pro židli.“ Tak se zvednul, šel do pokoje, otevřel dveře, v tom bouchnul do baráku kulovej blesk, prolítl rohem, těma dveřma, táta to chytil sem, na fleku byl mrtvej. Takže já jsem ve čtyřech a nákej měsíc ztratil tátu.

Maminka se za 3 roky znovu vdala za Václava Filipiho a do rodiny postupně přibylo dalších 5 Josefových sourozenců. Otčím pracoval v lese, ale rodina byla závislá na hektaru půdy, 2 kravách, 2 prasatech, pár slepicích a koze. Život to byl nesmírně chudý, zejména za Protektorátu Čechy a Morava.

Na Protektorát mám strašné vzpomínky. Hlad, hlad, hlad, hlad, hlad.

Maminka byla tehdy tak zoufalá, to mně bylo tak 12 let, já jí říkám: „Mámo, já puжду žebnat do mlýna.“ Přišel jsem k mlejnu a vidím tam černý auto osobní. Já povídám: „Tak to bude nějaká kontrola nebo Geštapo.“ Já jsem tam seděl opodál a to auto jsem pořád sledoval. Když už to trvalo tak dlouho, tak jsem ten tak zvanej ruksak vzal a hodil jsem ho tam u plotu do kopřiv a šel jsem zadem, kde jezdili mleči, šupnul jsem na rampu a šel jsem do mlejnice. Zrovna jsem narazil na tři pánové. A ten civilista říká. „A co ten kluk?“ A já, aniž by mlynář promluvil, říkám: „Já sem chodím zametat.“ A ten jenom ukázal takhle, tam bylo koště březový. No tak jsem zametal. No až se objevil na rampě pan mlynář. „Kluku, kdo jseš, co jseš?“ No tak jsem se mu představil a říkám, že jsem ho přišel poprosit, aby mně prodal trochu mouky. A on mně říká: „A co na to máš?“ No tak jsem šel do těch kopřiv pro to, ten pytlík jsem vzal, tak mně ho dal plnej, mohly bejt tak 3 kila mouky na chleba žitnej. No, tak mu to platím a on říká: „Když to dopadlo takhle, tak to maj zadarmo.“

V těchto nelehkých časech, kdy se oblékal do šatů z obarvených lněných pytlů od mouky, chodil bos, nebo v botách s dřevěnými podrážkami, pomáhal rodině přes léto sběrem borůvek. Tehdy se na něj usmálo štěstí.

Maminka mně vždycky ukrojila kousek chleba. Na to vzpomínám dodneska. Taký jsem šel, vzal jsem ten krajíček chleba, rozdrtil jsem borůvky a sedl jsem si na pařez, teď koukám, něco se svítí... Já jsem vedle toho pařezu našel šest korun osmdesát. To nezapomenu - to bylo jmění!

Pan Bukáček vychodil 8 tříd obecné školy, další vzdělání si doplňoval v průběhu života samoštudiem a praxí. Po válce pracoval v nově založené firmě Chirana v Novém Městě na Moravě. V roce 1952 nastoupil základní vojenskou službu. Nejprve narukoval k pohraniční stráži na Šumavu, odkud ho po dvou letech převedli na sever republiky do Varnsdorfu. Končil jako oficír v Dolní Pouštevň. Poté nastoupil do Severočeské armaturky, pozdější SIGMY Olomouc. Zde se ze seřizovače vypracoval na vedoucího odbytu.

V roce 1968 byl kvůli svému nesouhlasu se vstupem vojsk Varšavské smlouvy vyloučen z KSČ. Aby nebyl vyhozen z práce, podal sám výpověď. Okamžitě o něj projevil zájem nejen národní podnik Velveta, ale i Národní výbor ve Varnsdorfu, kde nakonec dělal 7 let vedoucího odboru. Dalších 12 let byl úspěšným a oceňovaným nákupčím ve firmě Rukov.

Pan Bukáček si velmi váží výsledků poctivé lidské práce a umu. Jeho celoživotní láskou jsou pak především hodiny a hodinky, které léta sbírá. Je ženatý. S manželkou Alenou má syna Pavla. Radošť mu dělají 2 vnuci a - zatím tři - pravnoučata. Navzdory věku má stále výbornou paměť a radost ze života. Ochotně a poutavě vypráví, potěší ho milá návštěva. Říká:

Já jsem snad po mamince. Ať byla jaká chtěla bída, tak vždycky si nějakou legraci udělala.

A jeho životní motto? „***Neubližovat.***“